

Dit jaar weer een bijzondere belevenis op en aan de Weissensee.

Het begon op zaterdag 25 januari met stralend vriezend weer en een mooie ijsplaat op het kleine meer. Op dinsdag 28 januari staat de tocht van 200 km gepland. Zaterdagmiddag, zondag en maandag alvast wat rondjes schaatsen, acclimatiseren (toch bijna 1000 meter hoogte) en gewenning aan de onvermijdelijke scheuren. Maandagmiddag het laatste rondje, vandaag niet te veel belasten, morgen moet het gebeuren. Toch een scheur over het hoofd gezien!! Schaats krom gereden, het zal niet waar zijn zo vlak voor de start. Even langs de stand van FreeWheel (MenM-Iceskate van Arjan Mombarg) gegaan. Arjan: "ik zet hem wel even recht, oeps niet alleen krom maar ook het ijzer ingescheurd!" Ik: "dat kan ik morgen dus wel vergeten?" Arjan, zoals altijd bereid te helpen, pakt de telefoon en belt een collega van hem die een stel buizen van hem heeft geleend. Ik krijg deze buizen onder mijn schoenen geschroefd en kan dinsdag dank zij Arjan starten.

Dinsdagmorgen om 5 uur gaat de wekker, kwart over vijf aan het ontbijt. Schaatskleding aan en om 6 uur naar beneden lopen tot aan de bushalte waar de pendelbus vol met schaatsers ons meeneemt naar het ijs. Schaatsen aan en toch weer, ondanks dat dit het 14e jaar is, vol spanning voor de start. Sta in het derde startvak, niet zo gunstig om met de voorste groepen mee te rijden. Startschot valt, het kost mij een kilometer of vijf om zo ongeveer in de tweede groep te belanden. Na een kilometer of honderd splitst de groep zich en ga ik verder in de derde groep, ging mij toch iets te snel (de jaren beginnen te tellen!) Na 175 km kreeg ik het traditioneel moeilijk, gewoon doorzetten nog maar 25 km. Laatste ronde? Of de op één na laatste? Ben toch al een slechte rondeteller (of niet collega's trainingsgroep?) Toen ik na 200 km, 16 rondjes, door de finish kwam bleek het toch de laatste ronde te zijn en dat mocht na 7.49 uur ook wel. Ondanks al 12 keer eerder een kruisje opgehaald te hebben toch weer trots op dit nieuwe kruisje. Zijn de vele trainingsuren bij OIJC niet voor niets geweest!

Woensdag de vermoeide benen "los" gelopen naar de Alm Hintern Brun, toch nog anderhalf uur naar boven. Als beloning was daar de zon en een heerlijke voedzame lunch. In de loop van de middag terug en voorbereiden op de tweede rit die van vrijdag naar voren is gehaald naar donderdag vanwege dreigende sneeuwval in de loop van donderdag.

Donderdag ochtend het zelfde ritueel als op dinsdag. Direct na de start begint het al te sneeuwen. Die zou toch pas in de loop van de dag komen? Het gaat steeds harder sneeuwen, scheuren zijn niet meer te zien. Neem het besluit te stoppen ik heb immers dinsdag al het kruisje gehaald.

Vrijdag ochtend: afgelopen nacht bakken met sneeuw gevallen, meer dan een meter sneeuw in amper 12 uur. Dit hadden zelfs de oudere bewoners daar nog nooit mee gemaakt. Het schaatsen is gedaan maar wat een belevenis, auto's van mede bewoners uitgraven, ploeteren door de sneeuw naar het dorp. Uiteraard geen auto op straat maar wel veel vakantiegangers, het lijkt wel een drukke kerstmarkt. Ontzettend gezellig.

Zaterdagavond, na het uitgraven van de bus en het verwijderen van een meter sneeuw van het dak, terugweg naar huis.

Weer een bijzondere wintersportvakantie bij geschreven. Van de 14 jaar was er niet één dezelfde.

Groetjes Jan Lansink, Neede.

Via onderstaande link kunt u een filmpje zien van Jan op de Weissensee na ongeveer 160 km:

<http://live.ultimate.dk/video/front/?eventid=220105&language=nl&pid=5163&timefield=Lap&videoid=14&timeday=47656000&timerace=6:13:06&timingpoint=162,5%20km&timeid=13>